"ମିଠେ ବଚ୍‌ଚେ:- ଯେବେଠାରୁ ଶରୀରରେ ଆତ୍ମା ପ୍ରବେଶ କରେ ସେବେଠାରୁ ଏହି ଶରୀର ମୂଲ୍ୟବାନ ହୋଇଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଶରୀରକୁ ଶୃଙ୍ଗାର କରାଯାଏ, ଆତ୍ମାକୁ ନୁହେଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ? ତୁମକୁ କେଉଁ ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍?

ଉତ୍ତର**:-** ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି - ନିଜର ହମଜିନ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ସମବର୍ଗୀ ବା ସମସାଥୀମାନଙ୍କୁ ନରରୁ ନାରାୟଣ, ନାରୀରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେବାର ଉପାୟ ବତାଇବା । ତୁମକୁ ଏବେ ଭାରତର ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମିକ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଯେହେତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି, ତେଣୁ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଚାଲି-ଚଳଣ ବହୁତ ରିଫାଇନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମାର୍ଜିତ ହେବା ଉଚିତ୍ । କାହା ପ୍ରତି ସାମାନ୍ୟତମ ମଧ୍ୟ ମୋହ ନ ରହୁ ।

ଗୀତ**:-** ନୟନ ହୀନ କୋ ରାହ ଦିଖାଓ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଡବଲ ଶାନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି କହିବା ଉଚିତ୍ । ଆମର ସ୍□ଧର୍ମ ହେଉଛି ଶାନ୍ତି । ତୁମେ କ'ଣ ଏବେ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ କେଉଁଆଡେ ଯିବ କି? ମନୁଷ୍ୟ ମନର ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇଥାନ୍ତି ନା । ତେବେ ମନ-ବୁଦ୍ଧି ତ ଆତ୍ମାର ଅଙ୍ଗ ଅଟେ । ଯେପରି ଏହି ଶରୀରର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ରହିଛି, ସେହିପରି ଆତ୍ମାରେ ମଧ୍ୟ ମନ, ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଚକ୍ଷୁ ରହିଛି । ଜ୍ଞାନ ନେତ୍ର ଏହି ସ୍ଥୁଳ ଚକ୍ଷୁ ପରି ନୁହେଁ । କହୁଛନ୍ତି - ହେ ପ୍ରଭୁ, ନୟନ ହୀନକୁ ବାଟ ବତାଅ । ତେବେ ପ୍ରଭୁ ଅଥବା ଈଶ୍□ର କହିବା ଦ୍□ାରା ପିତୃସ୍ନେହର କୌଣସି ଅନୁଭୂତି ହେଉ ନାହିଁ । ପିତାଙ୍କଠାରୁ ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ପଢୁଛ ମଧ୍ୟ । ତୁମକୁ କିଏ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି? ତୁମେ ଏପରି କହିବ ନାହିଁ ଯେ ପରମାତ୍ମା ଅଥବା ପ୍ରଭୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ କହିବ ଶିବବାବା ପଢାଉଛନ୍ତି, ବାବା ଅକ୍ଷର ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସହଜ ଓ ମଧୁର । ସେ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ । ଆତ୍ମାକୁ ଆତ୍ମା ହିଁ କୁହାଯାଏ, ଏମିତି ତ ସେ ପରମ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ପରମ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ପରମାତ୍ମା ତୁମର ପିତା ଅଟେ । ପୁଣି ମୋର ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ନାମ ରଖାଯାଇଛି ଶିବ । ଡ୍ରାମାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା । ଶିବଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ ଗୋଟିଏ ନାମ ବଦଳରେ ଅନେକ ନାମ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅନେକ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଜିନିଷ ତ ଗୋଟିଏ । ସୋମନାଥଙ୍କର ମନ୍ଦିର କେତେ ବଡ ତିଆରି ହୋଇଛି । ମନ୍ଦିରକୁ କେତେ ସଜାଉଛନ୍ତି । ମହଲ ଆଦିକୁ ମଧ୍ୟ କେତେ ସଜାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାର ତ କୌଣସି ସାଜସଜ୍ଜା ହୁଏ ନାହିଁ, ସେହିପରି ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସାଜସଜ୍ଜା ନାହିଁ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ । ବାକି ଯାହା କିଛି ସଜାଯାଉଛି, ତାହା ଶରୀରମାନଙ୍କର ସାଜସଜ୍ଜା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନା ମୋର ଶୃଙ୍ଗାର ହେଉଛି ନା ଆତ୍ମାର ଶୃଙ୍ଗାର ହେଉଛି - ଆତ୍ମା ହେଉଛି ବିନ୍ଦୁ । ଶରୀର ବିନା ଏତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ ତ କୌଣସି ଅଭିନୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି ଛୋଟ ଆତ୍ମାଟି ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବାରୁ ଶରୀରକୁ କେତେ ପ୍ରକାରରେ ସଜାଯାଉଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କେତେ ପ୍ରକାରର ନାମ ରହିଛି । ରାଜା-ରାଣୀଙ୍କୁ କିପରି ସଜାଯାଉଛି, ଆତ୍ମା ତ ସାଧାରଣ ବିନ୍ଦୁ ହିଁ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏ ସବୁକୁ ବୁଝିସାରିଛ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋ ଠାରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ନା । ଶରୀରରେ କ'ଣ ଜ୍ଞାନ ଥାଏ କି! ମୋ ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଥାଏ, ତୁମକୁ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ମୋତେ ଏହି ଶରୀର ନେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଶରୀର ବିନା ତ ତୁମେ ଶୁଣିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଗୀତ ଲେଖାଯାଇଛି - ନୟନହୀନକୁ ରାସ୍ତା ବତାଅ... କ'ଣ ଶରୀରକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଦିଆଯିବ? ନାଁ, ଆତ୍ମାକୁ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଡାକୁଛି । ଶରୀରର ତ ଦୁଇଟି ନେତ୍ର ରହିଛି । ତିନୋଟି ନେତ୍ର ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ମସ୍ତକରେ ତିଳକ ମଧ୍ୟ ଲଗାଉଛନ୍ତି । କେହି କେବଳ ବିନ୍ଦୁ ସଦୃଶ ଦିଅନ୍ତି, କେହି ଗାର ଟାଣନ୍ତି । ବିନ୍ଦୁ ତ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ବାକି ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳୁଛି । ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ନ ଥିଲା । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଖରେ ତିଳେ ହେଲେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ନେତ୍ରହୀନ କୁହାଯାଉଛି । ବାକି ସ୍ଥୂଳ ନେତ୍ର ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଛି । ସମଗ୍ର ଦୁନିଆରେ ତୃତୀୟ ନେତ୍ର କାହାର ନାହିଁ । ତୁମେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳର ଅଟ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଏବଂ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ କେତେ ଫରକ ରହିଛି । ତୁମେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣି ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେଉଛ । ଯେପରି ଆଇ.ସି.ଏସ୍ ଯୋଗ୍ୟତାଧାରୀ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା କେହି ସାଂସଦ ଆଦି ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ନିର୍ବାଚନ ହେଉଛି । ଭୋଟ ଦ୍□ାରା ସାଂସଦ ଆଦି ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ଆଉ କେହି ଏପରି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମାକୁ ମତ ଦେଉଛି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହେଲେ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ । ବାବା ହିଁ ଆସି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଦେହ ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରକୁ କେତେ ଚାକଚକ୍ୟରେ ରଖୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଶରୀର ବିନାଶୀ, ପଇସାକର ମୂଲ୍ୟ ନୁହେଁ । ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କର ତ ହେଲେ ଚମଡା ଆଦି ବିକ୍ରି ହୋଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଶରୀର ତ କୌଣସି କାମରେ ଆସୁ ନାହିଁ । ଏବେ ବାବା ଆସି ⊡ରଥ ପାଉଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଲ୍ୟବାନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଏବେ ଆମେ ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ ତେଣୁ ଏହି

ନିଶା ଚଢି ରହିବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଏହି ନିଶା ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ରହୁଛି । ଧନର ମଧ୍ୟ ନିଶା ରହିଥାଏ ନା । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଧନବାନ୍ ହେଉଛ । ତୁମର ବହୁତ ରୋଜଗାର ହେଉଛି । ତୁମର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ରହିଛି । ତୁମେ ଫୁଲର ବଗିଚା ତିଆରି କରୁଛ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଗାର୍ଡେନ୍ ଅଫ୍ ଫ୍ଲା□ାର ଅର୍ଥାତ୍ ଫୁଲର ବଗିଚା କୁହାଯାଉଛି । ଏହାର ଚାରା କେବେ ଲାଗୁଛି - ଏକଥା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମକୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୋତେ ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହେ ବାଗବାନ ଅର୍ଥାତ୍ ବଗିଚାର ମାଲିକ ଆସ । ତାଙ୍କୁ ମାଳି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସେଣ୍ଟର ସମ୍ଭାଳୁଥିବା ସନ୍ତାନମାନେ ମାଳି ଅଟନ୍ତି । ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମାଳି ରହିଛନ୍ତି । ବାଗବାନ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ମୋଗଲ ଗାର୍ଡନର ମାଳିକୁ ଦରମା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମିଳୁଥିବ ନା । ଏତେ ସୁନ୍ଦର ବଗିଚା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ଦେଖିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ମୋଗଲମାନେ ବହୁତ ସୌଖୀନ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ମରିଗଲା ତେଣୁ ତାଜମହଲ ତିଆରି କରିଦେଲେ । ଯାହାଙ୍କର ନାମ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ ଆସୁଛି । କେତେ ଭଲ-ଭଲ ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର କେତେ ମହିମା ହେଉଛି । ମନୁଷ୍ୟ ତ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଲଢେଇରେ ଢେରକୁ ଢେର ମନୁଷ୍ୟ ମରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ଶବକୁ କିରୋସିନ୍, ପେଟ୍ରୋଲ୍ ପକାଇ ଖଲାସ କରିଦେଉଛନ୍ତି । କେହି ତ ସେମିତି ପଡି ରହିଥାନ୍ତି । କବର ଦେବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହୁଏ ନାହିଁ । କେହି ପଚାରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେବେ ଏବେ ତୁମକୁ କେତେ ନାରାୟଣୀ ନିଶା ଚଢିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ହେଉଛି ବିଶ୍□ର ମାଲିକପଣର ନିଶା । ଏହା ସତ୍ୟନାରାୟଣର କଥା ଅଟେ ତେବେ, ନିଶ୍ଚୟ ନାରାୟଣ ହିଁ ହେବ । ଆତ୍ମାକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳୁଛି । ଯାହାକି ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୃତୀୟ ନେତ୍ରର କଥା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏସବୁର ଅର୍ଥ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କଥା ଶୁଣାଇଲାବାଲା କିଛି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଅମର କଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଥାନ୍ତି । କେତେ ଦୂର ଅମରନାଥ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ ଏଠାକୁ ଆସି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଉପରେ ତ ଶୁଣାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସେଠାରେ କ’ଣ ବସି ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ ଅମରନାଥ ଶୁଣାଇଥିଲେ କି ! ଏହିପରି ଯେଉଁ କଥା ସବୁ ଲେଖିଛନ୍ତି - ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ରହିଛି । ପୁଣି ମଧ୍ୟ ହେବ । ବାବା ବସି ତୁମକୁ ଭକ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଭେଦ ବତାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । କହୁଛନ୍ତି ନା - ହେ ପ୍ରଭୁ, ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଅ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଡାକୁଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି, ଏକଥା ତୁମ ବ୍ୟତୀତ କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ନ ଥିଲେ କୁହାଯିବ ଟୁଁଚା, ଧୂନ୍ଧକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୃଷ୍ଟି କାହାର କିପରି, କାହାର କିପରି ହୋଇଥାଏ ନା । ଯଦ୍□ାରା ତାମସିକ ଆଚରଣ କରିଥା’ନ୍ତି । କାହାର ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଆଖି ହୋଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ ପୁଣି ମିସ୍ ଇଣ୍ଡିଆ, ମିସ୍ ଅମୁକ ନାମ ଦିଆଯାଏ । ତୁମକୁ ଏବେ ବାବା କ’ଣରୁ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ପ୍ରାକୃତ୍ତିକ ସୌନ୍ଦର୍ୟ୍ୟ ରହିବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଏତେ ମହିମା କାହିଁକି ହେଉଛି? କାହିଁକି ନା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାନ୍ତି । ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଗାୟନ ରହିଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ମନମନାଭବ । ହେ ଆତ୍ମାମାନେ, ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମଅନୁସାରେ ରହିଛନ୍ତି ନା । ଧରିନିଅ ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କର ୫ଟି ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଯିଏ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିବାନ୍ ହୋଇଥିବେ ତାଙ୍କୁ ନମ୍ବର□ାନ୍‌ରେ ରଖିବେ । ମାଳାର ଦାନା ହେଲା ନା । କୁହାଯିବ ଇଏ ଦ୍□ିତୀୟ, ଇଏ ତୃତୀୟ ନମ୍ବର ଅଟେ । ଏକାପରି କେବେ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁଯାୟୀ ରହିଛି । ତାହା ହେଉଛି ହଦ, ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର କଥା ।

ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି, ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଚଳଣି ବହୁତ ମାର୍ଜିତ ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ କିଙ୍ଗ୍ ଅଫ୍ ଫ୍ଲା□ାର ରହିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଫୁଲଙ୍କର ରାଜା । ସେହିପରି ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ସରସ୍□ତୀ କିଙ୍ଗ୍ କୁଇନ୍ ଫ୍ଲା□ାର (ରାଜା-ରାଣୀ ଫୁଲ)ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଉଭୟରେ ତୀକ୍ଷଣ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ମୁଖ୍ୟ ୮ ରତ୍ନ ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ରହିଛି ଫୁଲ । ପୁଣି ଯୁଗଳ ଦାନା, ବ୍ରହ୍ମା ସରସ୍□ତୀ । ମାଳା ସ୍ମରଣ କରିଥାନ୍ତି ନା । ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପୂଜନ ନାହିଁ, ସ୍ମରଣ ହେଉଛି । ତୁମ ଉପରେ ଫୁଲ ଚଢାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ସହ ଶରୀର ପବିତ୍ର ହେଲେ ଯାଇ ଫୁଲ ଚଢାଯିବ । ଏଠାରେ କାହାର ବି ଶରୀର ପବିତ୍ର ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ବିକାର ରୂପୀ ବିଷରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବିକାରୀ କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ କୁହାଯାଉଛି । ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପିଲା ତ ଜନ୍ମ ହେବେ ନା । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କୌଣସି ଟିୟୁବ ଦ୍□ାରା ପିଲା ଜନ୍ମ ହୋଇଯିବ । ଏସବୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାର କଥା । ତୁମକୁ ଏଠାରେ ୭ ଦିନର ଭଟ୍ଟୀରେ ବସାଯାଉଛି । ଭାଟୀରେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଇଟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଡି ହୋଇଯାଏ । କେତେକ ପୁଣି କଞ୍ଚା ରହିଯାଏ । ଭାଟ୍ଟୀର ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଉଛି । ତେବେ ଇଟା ଭାଟ୍ଟୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ଶାସ୍ତ୍ରରେ କରାଯିବ କି? ପୁଣି ସେଥିରେ ବିଲେଇ କଥା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଗୁଲବକାବଲୀ କାହାଣୀରେ ମଧ୍ୟ ବିଲେଇର ନାମ ଦେଖାଯାଇଛି । ଦୀପକକୁ ଲିଭାଇ ଦେଉଥିଲା । ତୁମର ମଧ୍ୟ ଏହି ଅବସ୍ଥା ହେଉଛି ନା । ମାୟା ବିଲେଇ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି । ତୁମ ଅବସ୍ଥାକୁ ହିଁ ତଳକୁ ଖସାଇ ଦେଉଛି । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ହେଉଛି ଦେହ-ଅଭିମାନ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ବିକାର ସବୁ ଆସିଥା’ନ୍ତି ମୋହ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରହୁଛି । କନ୍ୟା କହୁଛି ଯେ ମୁଁ ଭାରତକୁ ସ୍□ର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ରୁହାନୀ ସେବା କରିବି । ମୋହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ମାତା-ପିତା କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଅନୁମତି ଦେବୁ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ କେତେ ମୋହ ଅଟେ । ତୁମକୁ ମୋହର ବିଲେଇ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ହିଁ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ବାବା ଆସି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା, ନରରୁ ନାରାୟଣ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମର ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ନିଜର ସମବର୍ଗୀୟଙ୍କର ଏବଂ ଭାରତର ସେବା କରିବା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ କ’ଣ ଥିଲୁ, କ’ଣ ହୋଇଯାଇଛୁ । ଏବେ ପୁଣି ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହେବା ପାଇଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ନିଜର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । କୌଣସି ଅସୁବିଧାର କଥା ନାହିଁ । ବିନାଶ

ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ କୌଶଳ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ମୁସଳ ଦ୍□ାରା ଲଢେଇ ଲାଗିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ତୁମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୋଇଯିବ, ସମସ୍ତେ ଫୁଲ ହୋଇଯିବେ, ସେତେବେଳେ ବିନାଶ ହେବ । କେହି ଫୁଲମାନଙ୍କର ରାଜା, କେହି ଗୋଲାପ, କେହି ମୋତି ଫୁଲ ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ମୁଁ ଅରଖ ଅଟେ ଅଥବା ଭଲ ଫୁଲ ଅଟେ? ଅନେକ ପିଲା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର କିଛି ଧାରଣା ହେଉ ନାହିଁ । କ୍ରମଅନୁସାରେ ତ ହେବେ ନା । ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ନା ସର୍ବନିମ୍ନ ହେବେ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ରାଜଧାନୀର ତିଆରି ହେବ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଇଛି ପାଣ୍ଡବମାନେ ପାହାଡରୁ ପଡି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ପୁଣି କ'ଣ ହେଲା, କିଛି ହେଲେ ଜଣାନାହିଁ । ବହୁତ କାହାଣୀ ତିଆରି ଦେଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେପରି କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କେତେ ସ୍□ଚ୍ଛ ହେଉଛି । ବାବା ତୁମକୁ ବହୁତ ପ୍ରକାରରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କେତେ ସହଜ ଅଟେ । କେବଳ ବାବା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହେଉଛି ପତିତ-ପାବନ । ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ପତିତ ଅଟେ । ଏବେ ଉଭୟକୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମା ସହିତ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ମୋତେ ମନେ ପକାଇବାକୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ନିଜେ ନିଜର ଅନୁଭବ କହୁଛନ୍ତି । ଭୋଜନ ସମୟରେ ମନେ ରହୁଛି - ଶିବବାବା ମୋତେ ଖୁଆଉଛନ୍ତି ପୁଣି ଭୁଲିଯାଉଛି । ପୁଣି ସ୍ମୃତି ଆସୁଛି । ତୁମ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି । କେହି ତ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ପୁଣି ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ଧର୍ମର ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଉଥିବା ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି - ଏହାର ପୁଣି ନାମ ଦିଆଯାଇଛି ତିଜରୀର କଥା ଅର୍ଥାତ୍ ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିବାର କଥା । ଏବେ ତୁମେ ନାସ୍ତିକରୁ ଆସ୍ତିକ ହେଉଛ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ନାମ ରୂପରୁ ଅଲଗା ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଆରେ ସିଏ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ତ ନିଶ୍ଚିତ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବେ ନା । ଏହାଙ୍କର ରୂପ ମଧ୍ୟ ଲିଙ୍ଗ ସ୍□ରୂପ ଦର୍ଶାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ନାମ-ରୂପରୁ ଅଲଗା କିପରି କହୁଛନ୍ତି! ଶତାଧିକ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଭଲ ଭାବରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ସାରା ଜଙ୍ଗଲକୁ କଲମ କରି ଲେଖିଲେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ଅନ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଏବେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ⍰ରଥ ପାଉଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଲ୍ୟବାନ ହୋଇଛୁ, ଆମେ ପୁଣି ଦେବତା ହେବୁ, ଏହି ନାରାୟଣୀ ନିଶାରେ ରହିବାକୁ ହେବ, ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ବନ୍ଧନରେ ଫସିବା ଅନୁଚିତ୍ ।

(୨) ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗରେ ତୀକ୍ଷଣ ହୋଇ ମାତା-ପିତା ସମାନ ଫୁଲମାନଙ୍କର ରାଜା ହେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ନିଜ ସମବର୍ଗୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ନିଜର ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେବାରେ ଲଗାଇ ସହଯୋଗୀ ହେଉଥିବା ସହଜଯୋଗୀ ହୁଅ ।
ସହଜଯୋଗୀ ହେବାର ସାଧନ ହେଲା - ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା, ବାଣୀ ଦ୍□ାରା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ର ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେବାଧାରୀ ମନେ କରି ସେବାରେ ହିଁ ନିଜର ସବୁ କିଛି ଲଗାଇବା । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ଯାହା କିଛି ତୁମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି ଯଥା - ଶକ୍ତିରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତି, ଗୁଣର ସମ୍ପତ୍ତି, ଜ୍ଞାନର ତଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରୋଜଗାର କରିବାର ସମୟ ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଯାହା ବି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ତାକୁ ସେବାରେ ଲଗାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ସହଯୋଗୀ ହୁଅ ତେବେ ସହଜଯୋଗୀ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ସହଯୋଗୀ ସିଏ ହୋଇପାରିବ ଯିଏ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବ କାରଣ ସହଯୋଗୀ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ମହାଦାନୀ ହେବା ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ବେହଦର ବୈରାଗୀ ହେବ ତେବେ ଆକର୍ଷଣର ସବୁ ସଂସ୍କାର ସହଜରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିକୁ ଜମା କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୁଅ ।

ଯେପରି ନିଜର ସ୍ଥୂଳ କାର୍ଯ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗୁଡିକୁ ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା ଅନୁସାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ ସେହିପରି ନିଜର ମାନସିକ ସମର୍ଥ ସ୍ଥିତିର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ମଧ୍ୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କର ତେବେ ତୁମର ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଜମା ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ନିଜର ମନକୁ ଯଦି ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖିବ ତେବେ ମନକୁ ନିରାଶ ହେବା ପାଇଁ ସମୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମର ମନ ସର୍ବଦା ଏକାଗ୍ର ରହିବ ତେବେ ଆପେ ଆପେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକମ୍ପନର ତରଙ୍ଗ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହେବ । ଯାହାଦ୍□ାରା ଆପେ ଆପେ ସେବା ହୋଇ ଚାଲିବ ।